

WKS ŚLĄSK WROCŁAW

MEDIA GUIDE

SEZON 2019/2020

Energa

**Basket
Liga**

SPIS TREŚCI

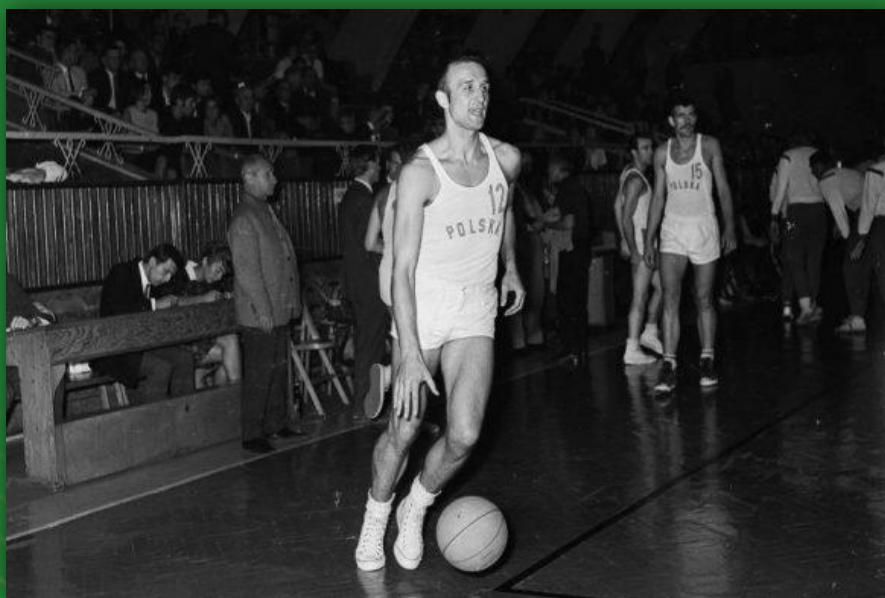
1. HISTORIA
2. KLUB I PRACOWNICY
3. SKŁAD
4. SYLWETKI I STATYSTYKI
5. MASKOTKA
6. CHEERLEADERS
7. HALA
8. ROZGRYWKI
9. TERMINARZ
10. PARTNERZY

HISTORIA

WKS Śląsk Wrocław – klub z wielkimi tradycjami, przez który przewinęły się dziesiątki wspaniałych graczy i reprezentantów Polski. Klub, z którym utożsamia się każdy kibic ze stolicy Dolnego Śląska. W końcu klub, który aż siedemnaście razy sięgał po Mistrzostwo Polski, co nie udało się żadnemu innemu klubowi w naszym kraju. I kto by o tym pomyślał w 1948 roku, kiedy to kilku żołnierzy OWKS-u Wrocław zaczęło zabawę w koszykówkę... Początkowo grano dla przyjemności i podtrzymania dobrej kondycji. W pierwszej połowie lat pięćdziesiątych drużyna awansowała jednak do II ligi, a następnie zdobyła Mistrzostwo Wojska Polskiego, ogrywając m.in. potęgę tamtych czasów – Legię Warszawa. Wojskowi poszli za ciosem i w 1956 roku po raz pierwszy wystąpili w najwyższej klasie rozgrywkowej. Na pierwszy tytuł mistrzowski trzeba było jednak trochę poczekać. Mimo, że wrocławianie od kilku lat byli już w ścisłej krajowej czołówce, to złote medale na ich piersiach zawisły dopiero w 1965 roku. Głównymi autorami tamtego sukcesu byli Kazimierz Frelkiewicz i ojciec innego byłego zawodnika Śląska Mirosława Łopatki – Mieczysław – swego czasu jeden z najlepszych koszykarzy świata. Po sukcesach na własnym podwórku przyszedł czas na grę w europejskich pucharach. Trójkolorowi pokonali m.in. wielki Real Madryt, zyskując sympatię wielu fanów koszykówki w całej Polsce.

MIECZYŚŁAW ŁOPATKA

Z każdym rokiem Śląsk zyskiwał na marce i stawał się głównym kandydatem do mistrzowskiego tytułu. W 1977 roku doszło do sytuacji, w której WKS rządził na trzech frontach – w koszykówce, w piłce ręcznej oraz w piłce nożnej. Rok później koszykarze zdobyli „tylko” srebro, ale w kolejnych trzech latach nie mieli sobie równych, notując pierwszą złotą serię.

Do drużyny Śląska trafiali co raz to nowi utalentowani gracze. Bracia Kalinowski, bracia Chudeusz, Ryszard Białowąs, Jerzy Hnida – to oni z czasem stawali się głównymi postaciami wrocławskiej drużyny. Pod koniec lat 70. gwiazdami zespołu byli Ryszard Prostack, a także zaledwie 20-letni superstrzelec Dariusz Zelig, którego pozyskano z AZS-u Koszalin.

W końcu buty na kołku zawiesił Mieczysław Łopatka, który od razu jednak zasiadł na ławce trenerskiej Śląska, stając się najbardziej utytułowanym szkoleniowcem w historii klubu (8 tytułów mistrzowskich). Żaden inny trener w Polsce nie może poszczycić się takim osiągnięciem. W między czasie, w wieku 17 lat, zadebiutował w WKS-ie Maciej Zieliński – wielokrotny mistrz Polski ze Śląskiem, legenda klubu.

W 1991 roku po pasjonującym decydującym trzecim meczu finału Śląsk pokonał po dogrywce Lecha Poznań i zdobył swój ósmy tytuł w historii. „Kolejorz” miał ich na swoim koncie 11 i wydawało się, że w tej statystyce długo pozostanie jeszcze niedościgniony. Nikt jednak nie zdawał sobie sprawy, iż od tego momentu zapanuje moda na Śląsk. Do Wrocławia zawitał profesjonalizm. Sponsorem została firma PCS, a do zespołu dołączył Amerykanin Keith Williams. Nie dość, że grał fenomenalnie, to był szalenie medialnym zawodnikiem. Wszystko to sprawiło, że na mecze wrocławian często brakowało biletów, a w hali zasiadał nadkomplet widzów. Wojskowi wygrali wtedy ligę 4 razy z rzędu i już w 1994 roku zrównali się z Lechem w liczbie tytułów mistrza Polski.

MACIEJ ZIELIŃSKI

1994 rok to ważna data także pod względem organizacyjnym. Klub przejął lokalne Radio Eska, a jej właścicielem na długo został Grzegorz Schetyński. Do zmiany doszło także na ławce trenerskiej – Mieczysława Łopatkę zastąpił Arkadiusz Koniecki, który po roku swojej pracy został okrzyknięty bohaterem – Śląsk bowiem kolejny raz nie miał sobie równych, tym razem pokonując w finale Mistrzostw Polski Bobry Bytom 4:2. Zaraz po tym sukcesie szkoleniowiec odszedł do Pogoni Ruda Śląska, a jego obowiązki przejął dotychczasowy asystent – Jerzy Chudeusz. Za jego kadencji wrocławianie dotarli m.in. do ćwierćfinału Pucharu Europy.

W lidze szło mu jednak znacznie gorzej. Śląsk zajął „dalekie” 4. miejsce, po czym (po raz pierwszy w historii) zdecydował się sięgnąć po szkoleniowca z zagranicy – drużynę miał poprowadzić Słoweniec Andrej Urlep. Postać niezwykle kontrowersyjna, która jednak na lata odmieniła całą polską ligę. Jego znakiem rozpoznawczym stały się nerwowe meczowe gestykulacje, wywieranie presji na sędziach, no i przede wszystkim nacisk na agresywną obronę swojej drużyny. Z czasem zaczęto nawet mówić „na problemy – Andrej Urlep”. Wszystko dlatego, że dotąd nikomu nieznanemu, wręcz anonimowemu trenerowi w czterech sezonach swojej pracy we Wrocławiu wykazał się stuprocentową skutecznością. Do klubowej gabloty Śląska trafiły kolejne cztery puchary za Mistrzostwo Polski.

Urlep stał się wizytówką sukcesów Trójkolorowych. Zespół przeniósł się do gigantycznej, mieszczącej ponad 7 tys. widzów Hali Ludowej. To w niej gościł najlepsze drużyny Starego Kontynentu w ramach Suproligi (2000r.) i Euroligi (od 2001r.). Słoweniec pod swoimi skrzydłami miał takie gwiazdy jak Maciej Zieliński, Joseph McNaull, czy Rajmonds Miglinieks. W 2002 roku nie przedłużono z nim jednak kontraktu, a Śląsk zatrzymał się na siedemnastu tytułach Mistrza Polski.

ANDREJ URLEP

W 2004 roku we Wrocławiu zbudowano niezwykle silny zespół, z Amerykaninem Lynnem Greerem na czele i Muli Katzurinem na ławce trenerskiej. Wydawało się niemożliwe, by ktokolwiek mógł Śląskowi przeszkodzić w zdobyciu mistrzostwa. W mieście wisały m.in. plakaty „Zapraszamy na 18-stkę”, odwołujące się do kolejnego tytułu. W finale lepszy okazał się jednak budujący swoją potęgę Prokom

Trefl Sopot, za którego sterami stali bogaci nadmorscy biznesmeni. Wrocławianie musieli zadowolić się drugim stopniem podium i... ostatnim jak się okazało miejscem w finale na lata.

W kolejnych sezonach młode, waleczne drużyny budowane za nieporównywalnie mniejsze pieniądze nie potrafiły przebić się do półfinału play-off, dwukrotnie plasując się na piątej pozycji. Dopiero zmiana właściciela – wiosną 2006 roku – dała nadzieję na powrót do sukcesów sprzed lat. Receptą miał być nie kto inny, jak Andrej Urlep. Świetnie ułożona przez niego drużyna w znakomitym stylu dotarła do półfinału Mistrzostw Polski, gdzie jednak musiała uznać wyższość lokalnego rywala – Turowa Zgorzelec. Kibicom na pocieszenie zostały brązowe medale i zwycięstwo nad odwiecznym rywalem Anwilem Włocławek, z którym w swojej historii Śląsk mierzył się 89-krotnie, w tym aż dwadzieścia pięć razy w samych finałach (bilans 19-6 na korzyść ekipy z Dolnego Śląska).

WKS wrócił do Europy i choć w Pucharze ULEB nie dawano mu zbyt wielkich szans, awansował z grupy w tyle zostawiając ekipy z Niemiec, Francji, Hiszpanii i Estonii. Los sprawił jednak, że w kolejnej fazie Śląsk trafił na faworyta całych rozgrywek – Dynamo Moskwa. Zielono-biało-czerwoni dwukrotnie napędzili Rosjanom strachu, ulegając w dwumeczu bardzo nieznacznie.

RADOSŁAW HYŻY

W kolejnych latach, po dość nieudolnym zarządzaniu klubem, ówczesne władze zdecydowały się ogłosić upadłość klubu i wycofać go z rozgrywek PLK zaraz na początku sezonu 2008/09. Faktycznie Śląsk ciągle istniał, ale swoje wojaże musiał kontynuować w drugiej lidze.

Przed sezonem 2011/2012 posadę prezesa drużyny objął Maciej Zieliński, a na współpracę z klubem zdecydowali się liczni sponsorzy, nie tylko polscy. Do zespołu dołączyli tacy zawodnicy jak Adrian Mroczek-Truskowski, Mirosław Łopatka czy Radosław Hyży mający na swoim koncie nie tylko grę w ekstraklasie, lecz także występy w Eurolidze, czy reprezentacji Polski. W końcu powstał zespół, który obrał sobie jasny cel – awans do I ligi i systematyczną, sportową walkę o nawiązanie do imponującej historii. Drużynie udało się wywalczyć upragniony „sportowy awans” na zaplecze ekstraklasy, oczywiście nie bez przeszkód. Największy opór w półfinałach fazy play-off postawiła ekipa Pogoni Prudnik, która wygrała pierwszy mecz we Wrocławiu i w rywalizacji do dwóch zwycięstw miała przed sobą mecz na opolszczyźnie. Wojskowi prowadzeni przez Norberta Kulona odnieśli zwycięstwo na trudnym terenie. W spotkaniu numer trzy nie mogło dojść do podobnej sensacji i Śląsk pewnym zwycięstwem przypieczętował swój udział w finale.

Droga do I ligi usłana była od początku wieloma klubami z którymi historia często kojarzyła WKS. Nie mogło być inaczej w finale, gdzie o awans „Trójkolorowi” stoczyli bój ze Stalą Ostrów Wielkopolski. Ostatecznie zwycięstwo w stosunku zwycięstw 3:1 wysłało jasny komunikat w stronę koszykarskiej Polski – WRACAMY! Zawodnicy, trenerzy, pracownicy klubu i kibice świętowali awans w koszulkach z napisem „Awans. Bez drogi na skróty”, co bezpośrednio komunikowało w jaki sposób Śląsk Wrocław ma zamiar wrócić do walki o kolejne trofea w Polskiej Lidze Koszykówki.

Śląsk kontynuował zapoczątkowany przed rokiem plan powrotu do ekstraklasy i zapowiadał awans już w pierwszym sezonie gry w I lidze. Zespół wzmocnili zawodnicy z przeszłością na parkietach PLK: Paweł Kikowski, Łukasz Diduszko, Marcin Flieger oraz Krzysztof Sulima, a w trakcie sezonu do najsilniejszego składu w lidze dołączył – wszechstronny skrzydłowy – Michał Gabiński. Zmian dokonano również w sztabie szkoleniowym, gdzie parę Rafał Kalwasiński i Grzegorz Krzak zamienili Tomasz Jankowski z Jerzym Chudeuszem. Nie zmienił się za to kapitan – Adrian Mroczek-Truskowski nadal miał być zawodnikiem czuwającym nad resztą zespołu.

Wyczekiwana inauguracja rozgrywek skończyła się porażką ze Spójnią Stargard Szczeciński, co wzbudziło wątpliwości dotyczące siły tego zespołu oraz możliwości zrealizowania celu. Drużyna jednak szybko osiągnęła oczekiwany poziom i kolejno gromiła wszystkie ekipy w lidze, bijąc rekord 25 zwycięstw z rzędu. Sezon zasadniczy „Trójkolorowi” zakończyli na pierwszym miejscu i byli niekwestionowanym faworytem do gry w finale. W pierwszej rundzie play-off Śląsk wygrał kolejno trzy spotkania ze Startem Lublin.

Kolejnym rywalem w drodze do ekstraklasy miał być Siden Toruń. Po dwóch zwycięstwach w „Kosynierce” zespół trenera Jankowskiego przegrał dwukrotnie na parkiecie rywala. Śląsk, podobnie jak przed rokiem, czekał mecz o wszystko w półfinale. W piątym meczu wrocławianie nie pozostawili złudzeń ekipie z Torunia, pewnym zwycięstwem meldując się w finale. Ostatnim przeciwnikiem w

sezonie była drużyna MOSiR-u Krosno prowadzona przez Dusana Radovicia. Po zaciętym pierwszym meczu w Hali Orbita Śląsk zwyciężył, jednak przegrana w drugim meczu stawiała faworytów do awansu w niełatwym położeniu. W daleką podróż do Krosna zawodnicy jechali ze świadomością, że najważniejsze jest zwycięstwo w pierwszym meczu na trudnym terenie. To gwarantowało powrót do Wrocławia na ostatni mecz, w przypadku przegranej w czwartym meczu.

Po niezwykle zaciętym spotkaniu zakończonym dogrywką, Śląsk uzyskał przewagę 2:1 i wrocławianom brakowało już tylko jednego zwycięstwa do mistrzostwa. Po drugim meczu na Podkarpaciu „Trójkolorowi” wrócili tam, gdzie od zawsze było ich miejsce – na parkiety ekstraklasy.

HALA ORBITA

Trzy kolejne lata to walka na parkietach Polskiej Ligi Koszykówki z różnym skutkiem. Przebudowy składu, zmiany na ławce trenerskiej i brak stabilizacji przełożyły się na sportowe wyniki. W pierwszym sezonie po powrocie na najwyższy poziom Śląsk po raz pierwszy w historii nie awansował do fazy play-off. Słaby wynik w lidze ostudziło jednak zdobycie czternastego w historii Pucharu Polski. Sezon 2014/15 Śląsk zaczął od siedmiu zwycięstw, a w rundzie zasadniczej na własnym parkiecie przegrał tylko raz. Drużyna pod wodzą Emila Rajkovicia do końca pierwszej fazy sezonu walczyła o trzecie miejsce, lecz ostatecznie zakończyła ją na piątej pozycji. W pierwszej rundzie play-off rywalem Śląska byli Czarni Słupsk. W nadmorskiej miejscowości Wojskowi walczyli dzielnie, lecz dwukrotnie ulegli rywalom po dogrywkach. Czarni, którzy byli jedyną drużyną, która pokonała Śląsk w tym sezonie w Hali Orbita, ponownie wygrali we Wrocławiu i wyrzucili Trójkolorowych z rozgrywek.

Kolejny rok był pełen przetrasowań zarówno w kadrze drużyny, jak i na trenerskiej ławce – w trakcie sezonu Mihailo Uvalina zastąpił Rajković, który wrócił do Wrocławia po krótkiej przerwie. Odbiło się to na postawie zespołu, który zakończył zmagania w PLK dopiero na 14. pozycji.

Z powodu kłopotów finansowych przed sezonem 2016/17 klub ponownie spadł do II ligi. Trzon drużyny oparty został na młodych zawodnikach pod wodzą legend Śląska – Dominika Tomczyka i Jacka Krzykały. Nowy zespół sprostą stawianym wobec niego oczekiwaniom. W sezonie zasadniczym Śląsk przegrał zaledwie dwa spotkania, a w play-offach okazał się lepszy od rywali z Kątów Wrocławskich, Opola, Łowicza oraz Warszawy i wywalczył awans do I ligi.

Przed kolejnym sezonem do młodej drużyny dołączyło kilku zawodników: Marcin Bluma, stary-nowy kapitan Adrian Mroczek-Truskowski, Jan Grzeleński i Karol Kutta. Początek sezonu okazał się jednak sporym rozczarowaniem. W pierwszych sześciu kolejkach Śląsk wygrał tylko dwukrotnie; z powodu słabych wyników Dominik Tomczyk i Jacek Krzykała przestali być trenerami pierwszej drużyny. Nowym szkoleniowcem WKS-u został Radosław Hyży, który niedługo wcześniej zrezygnował z pracy w Kłodzku. Debiut nowego szkoleniowca wypadł bardzo dobrze – Śląsk pokonał na wyjeździe Pogoń Prudnik 74:69. Kolejne tygodnie nie przyniosły znacznej poprawy wyników, gołym okiem było widać jednak zmianę jakości gry Śląska. Z bilansem 7-9 Śląsk spędził święta na 7. miejscu w tabeli. Druga połowa sezonu także była walką z ustabilizowaniem formy. Szczyt formy Wojskowi osiągnęli na przełomie lutego i marca, gdy wygrali sześć spotkań z rzędu; w tym jako jedyni w całej lidze wygrali na parkiecie Polonii w Lesznie. Porażki w meczach decydujących o awansie do play-offów spowodowały jednak, że drużyna Hyżego zakończyła rozgrywki na 9. miejscu z bilansem 15-17.

NORBERT KULON

Przed sezonem 2018/2019 klub podpisał umowę z firmą FutureNet, która została sponsorem tytularnym WKS-u. Na zapleczu ekstraklasy drużyna występowała więc pod nazwą FutureNet Śląsk Wrocław. Sponsorem głównym drużyny została firma LVBet, a umowę na kolejny sezon podpisał Radosław Hyży. Jego skład wzmocnili Norbert Kulon, Aleksander Leńczuk i Robert Skibniewski. Niestety mimo świetnego sezonu zasadniczego i finiszu na pierwszym miejscu, w fazie play-off Trójkolorowi obniżyli nieco loty. W pierwszej rundzie pokonali 3-1 Górnik Wałbrzych, w drugiej 3-2 Czarnych Słupsk, ale w finale górą okazała się Enea Astoria Bydgoszcz, która zwyciężyła 3-0. Po zakończeniu sezonu, w związku z niepewną sytuacją finansowo-sportową AZS-u Koszalin, Śląsk otrzymał zaproszenie do występów w Energa Basket Lidze na zasadzie dzikiej karty. Ta została mu ostatecznie przyznana, dzięki czemu już od września będziemy mogli oglądać najbardziej utytułowany klub koszykarski w Polsce w najwyższej klasie rozgrywkowej.

WKS ŚLĄSK WROCLAW 2019/2020

KLUB

Śląsk Wrocław Basketball S.A.

Ul. Mieszczańska 4, 50-201 Wrocław

REGON 022254019

NIP 8982204747

+48 (71) 798 10 50

biuro@wks-slask.pl

Hala meczowa:

Hala Orbita

ul. Wejherowska 34

54-239, Wrocław

Facebook: WKS Śląsk Wrocław – koszykówka

Twitter/Instagram: WKS_SlaskBasket

YouTube: Śląsk Basket TV

Strona internetowa: www.wks-slask.eu

Hala treningowa:

Hala Kosynierka

ul. Mieszczańska 4

50-201 Wrocław

PRACOWNICY

MICHAŁ LIZAK – prezes zarządu

WALDEMAR ŁUCZAK – dyrektor ds. sportowych

EWA NARKIEWICZ – dyrektor ds. administracyjno-finansowych

JANUSZ NARKIEWICZ - kierownik ds. technicznych

MARTA SZCZYPKOWSKA – marketing manager/asystentka zarządu

HANNA STEFAŃCZUK – koordynator biura

DAWID PODSIADŁO – specjalista ds. public relations

ADRIAN ŁYSEK – media manager/oficer prasowy

MACIEJ SZWARCZYŃSKI – kierownik drużyny

SKŁAD

SZTAB

ANDRZEJ ADAMEK – pierwszy trener

MARCIN GRYGOWICZ – asystent trenera

MACIEJ MACIEJEWSKI – asystent trenera

MARCIN JANUSIAK – fizjoterapeuta

KAMIL WENZLAW – trener przygotowania motorycznego

DRUŻYNA

KAMIL ŁĄCZYŃSKI – rozgrywający

NORBERT KULON – rozgrywający/rzucający

DEVON JOSEPH – rzucający

TORIN DORN – rzucający/niski skrzydłowy

MATHIEU WOJCIECHOWSKI – niski skrzydłowy/
silny skrzydłowy

MICHAEL HUMPHREY – silny skrzydłowy /środkowy

MICHAŁ JODŁOWSKI – silny skrzydłowy/środkowy

ALEKSANDER DZIEWA – silny skrzydłowy/środkowy

CLAYTON CUSTER – rozgrywający/rzucający

JAKUB MUSIAŁ – rzucający

ALEKSANDER LEŃCZUK – rzucający/niski
skrzydłowy

TOMASZ ŻELEŹNIAK – niski skrzydłowy/silny
skrzydłowy

SZYMON TOMCZAK – silny skrzydłowy/
środkowy

MICHAŁ GABIŃSKI (C) – silny skrzydłowy/
środkowy

ANDREW CHRABASCZ – silny skrzydłowy/
środkowy

DODATKOWO W KADRZE (Z REZERW):

JAN MALESA – rozgrywający/rzucający

MAKSYMILIAN ZAGÓRSKI – niski
skrzydłowy/silny skrzydłowy

SYLWETKI I STATYSTYKI

Torin Dorn

#2

Narodowość: Stany Zjednoczone

12.11.1995

196 cm

Rzucający/niski skrzydłowy

Statystyki z poprzedniego sezonu (NC State, NCAA):

28 min

14 pkt

7.2 zb

1.3 ast

1 prz

49% z gry

30% za trzy

59% za jeden

Urodził się w Charlotte w Karolinie Północnej. W pierwszym sezonie na poziomie akademickim został nominowany do nagrody najlepszego „pierwszorzecznika” w całych Stanach Zjednoczonych. Trzy ostatnie lata rozegrał w NC State Wolfpack, gdzie był liderem w punktach i zbiórkach. W sezonie 2018/2019 dotarł ze swoją drużyną do ćwierćfinału National Invitation Tournament. W meczu o półfinał rzucił aż 34 punkty i dołożył 9 zbiórek, ale mimo to jego zespół odpadł. Śląsk Wrocław jest dla niego pierwszą profesjonalną drużyną. Wysoki i silny zawodnik, który potrafi efektownie zakończyć akcję pod koszem, zebrać piłkę w ofensywie, czy też rzucić z półdystansu.

Tomasz Żeleźniak

#3

Narodowość: Polska

15.04.1998

200 cm

Niski Skrzydłowy/silny skrzydłowy

Statystyki z poprzedniego sezonu
(FutureNet Śląsk Wrocław, 1. Liga):

21 min

6.6 pkt

4.6 zb

1 ast

41% z gry

40% za trzy

68% za jeden

Skrzydłowy karierę zaczął w Lesznie, ale w Śląsku jest już od 2013 roku. Z młodzieżowymi drużynami Trójkolorowych trzykrotnie był medalistą Mistrzostw Polski U20, zdobył także srebrne medale Mistrzostw Polski U18 i U16. W sezonie 2016/2017 wywalczył ze Śląskiem awans do 1. Ligi, gdzie występował przez dwa kolejne lata. W ubiegłych rozgrywkach "Żelazo" notował średnio 6,6 punktu i 4,6 zbiórek na mecz. W półfinałowej serii z Czarnymi Słupsk dawał świetne zmiany i znacząco przyczynił się do awansu do finału. Tomek to przede wszystkim zadaniowiec – potrafi skutecznie wykorzystać swoje minuty z ławki i pokazać się jako dobry strzelec oraz solidny obrońca.

Clayton Custer

#4

Narodowość: Stany Zjednoczone

28.06.1995

185 cm

Rozgrywający

Statystyki z poprzedniego sezonu (Loyola Rumblers, NCAA):

33 min

11.1 pkt

2.0 zb

2.7 ast

44% z gry

37% za trzy

72% za jeden

W czasach nauki w szkole średniej, w 2014 roku, został wybrany MVP stanu Kansas. Przez następne 5 lat grał w NCAA - najpierw dla Iowa State, a od 2015 roku w Loyola Rumblers. W ostatnich 3 sezonach prezentował równy, dobry poziom, rzucając średnio ponad 11 punktów na mecz. Indywidualnie najlepiej wypadł w kampanii 2017/18, kiedy notował średnio ponad 13 punktów i 4,1 asysty. Wtedy też został wybrany zawodnikiem roku w swojej konferencji i dotarł z Rumblers do Final Four rozgrywek NCAA. Znacznie przyczynił się do tego game-winnerem w 1/16 finału z Tennessee Volunteers (63:62). Cechuje go dobry rzut z dystansu oraz półdystansu - i w ten sposób zdobywa zdecydowaną większość punktów.

Jakub Musiał

#5

Narodowość: Polska

22.09.1998

185 cm

Rzucający

Statystyki z poprzedniego sezonu
(FutureNet Śląsk Wrocław, 1. Liga):

25 min

13.1 pkt

2.4 ast

3.6 zb

40% z gry

34% za trzy

73% za jeden

Zdecydowanie jeden z ulubionych zawodników wrocławskiej publiczności. Na parkiecie zawsze zostawia serce. Wychowanek Śląska, który od najmłodszych lat wyróżniał się na tle rówieśników - może nie wzrostem, ale talentem. Na poziomie młodzieżowym zdobył Mistrzostwo Europy U-20 Dywizji B oraz pięć medali Mistrzostw Polski. W rozgrywkach seniorskich jego największym sukcesem jest awans ze Śląskiem do 1. Ligi oraz finał zaleczonej ekstraklasy. W drugim finałowym spotkaniu 1. Ligi sezonu 2018/19 Musiał rzucił aż 32 punkty, z czego 24 do przerwy. Jego największymi atutami na parkiecie są świetny rzut zza łuku i dobra gra w obronie, a poza nim skromność i pracowitość.

Devoe Joseph

#6

Narodowość: Kanada

21.06.1989

193 cm

Rzucający

Statystyki z poprzedniego sezonu
(Bandirma Kirmizi, TBL):

36 min

18.6 pkt

4.4 ast

3.8 zb

1.3 prz

41% z gry

34% za trzy

76% za jeden

Podczas swojej licealnej przygody z koszykówką został trzykrotnie zawodnikiem roku w Kanadzie. Później spędził cztery lata na uniwersyteckich parkietach, gdzie w ostatnim sezonie notował średnio 16,7 punktów na mecz. Po zakończeniu gry w NCAA postanowił przenieść się do Europy. Grał chociażby w Hiszpanii (Joventut Badalona), Francji (Cholet Basket) czy Turcji. W poprzednim sezonie reprezentował barwy Bandirma Kirmizi, gdzie notował 18,6 punktu i 4,4 asysty na mecz. Devoe charakteryzuje się dobrym czuciem tempa i szybkim kozłem. Oprócz tego potrafi skutecznie rzucać za trzy - dwa sezony temu w barwach fińskiego BC Nokia trafiał średnio 43% z za łuku.

Michał Jodłowski

#7

Narodowość: Polska

04.12.1998

207 cm

Silny skrzydłowy/środkowy

Statystyki (Zetkama Doral Nysa
Kłodzko, 1. Liga, sezon 2017/18):

22 min

6.6 pkt

0.8 ast

4.8 zb

0.7 blk

45% z gry

24% za trzy

70% za jeden

Michał Jodłowski od najmłodszych lat trenował w Śląsku. W 2014 roku zdobył Wicemistrzostwo Polski Kadetów z WKS-em. Do szesnastego roku życia rozegrał także 19 spotkań w drugoligowych rezerwach. Później występował w barwach WKK, gdzie odnosił kolejne sukcesy na szczeblach młodzieżowych (złoty medal MP juniorów 2016, dwa srebrne medale MP juniorów starszych oraz nominacje do najlepszych piątek turniejów. Dwa lata temu trafił do pierwszoligowej Zetkamy Doral Nysę Kłodzko, gdzie w debiucie zanotował double-double, a przez cały sezon notował średnio 6,6 punktu i 4,8 zbiórki. Jego dalszy rozwój zahamowało zerwanie więzadeł w kolanie. W Śląsku powalczy o minuty i powrót do regularnej gry.

Maksymilian Zagórski

#8

Narodowość: Polska

13.05.1999

198 cm

Niski skrzydłowy/silny skrzydłowy

Statystyki z poprzedniego sezonu
(Exact Sytems Śląsk Wrocław, 2. Liga):

28 min

11.2 pkt

6.8 zb

1.8 ast

1.3 prz

40% z gry

27% za trzy

69% za jeden

Maks to utalentowany zawodnik, który od kilku lat kompletuje kolejne medale młodzieżowych Mistrzostw Polski. Zagórski w poprzednim sezonie zdobył brązowy medal MP juniorów starszych, gdzie był wyróżniającym się zawodnikiem. Nie boi się dynamicznie wejść pod kosz i wywalczyć faul. Ciężko trenuje na treningach z pierwszą drużyną, aby pokazać swoją wartość. Niewykluczone, że w najbliższym sezonie dostanie szansę na parkietach ekstraklasy od trenera Adamka.

Michael Humphrey

#10

Narodowość: USA

25.01.1996

206 cm

Silny skrzydłowy/środkowy

Statystyki z poprzedniego sezonu
(Stelmet Enea BC Zielona Góra, EBL):

6 min

2.7 pkt

1.2 zb

0.1 ast

0.2 blk

52% z gry

50% za jeden

Urodził się w Phoenix, w Arizonie. 23-letni Amerykanin ukończył uniwersytet w Stanford w 2018 roku, brał też udział w Drafcie NBA i został laureatem Peter Sauer Most Inspirational Award dla wyróżniających się zawodników. Później ruszył na podbój Europy - najpierw w rosyjskiej Parmie Perm, a później w Stelmecie Zielona Góra, gdzie rozegrał 10 spotkań. W Zielonej Górze nie mógł zaprezentować pełni swoich umiejętności ze względu na niewielką liczbę minut na parkiecie. Największym atutem środkowego jest gra podkoszowa, do której ze wzrostem 206 cm jest stworzony. W lidze akademickiej regularnie popisywał się blokami w defensywie i spektakularnymi wsadami na koszy rywali. Nowy zawodnik WKS-u bardzo dobrze czuje się także w rzutach z półdystansu.

Aleksander Dziewa

#11

Narodowość: Polska

06.11.1997

205cm

Silny skrzydłowy/środkowy

Statystyki z poprzedniego sezonu
(FutureNet Śląsk Wrocław, 1. Liga):

34 min

18.9 pkt

8.8 zb

1.5 ast

1.2 blk

58% z gry

38% za trzy

68% za jeden

Do WKS-u trafił w wieku 19 lat z MKS MOS Konin. W stolicy Dolnego Śląska traktują go jednak jak "swojego". Od początku gry w barwach Wojskowych był wyróżniającym się zawodnikiem. Już w pierwszym sezonie zdobył Mistrzostwo Polski juniorów starszych. Zachwycał również w meczach drugoligowej drużyny - poprowadził Śląsk do awansu do 1. Ligi, a sam został wybrany do najlepszej piątki grupy D. W kolejnych dwóch latach podnosił swoje umiejętności i potwierdzał wartość na zapleczu ekstraklasy. Pomimo młodego wieku (22 lata) jest jednym z liderów wrocławskiej drużyny. W minionych rozgrywkach dostał nagrodę MVP rundy zasadniczej. Olku, czas żebyś podbił parkiety Energa Basket Ligi!

Mathieu Wojciechowski

#12

Narodowość: Polska/Francja

02.10.1992

203 cm

Niski skrzydłowy/silny skrzydłowy

Statystyki z poprzedniego sezonu
(MKS Dąbrowa Górnicza, EBL):

28min

13.6pkt

5.7 zb

1.6 ast

1.3 prz

50% z gry

31% za trzy

78% za jeden

Urodził się w Calais we Francji, gdzie wyemigrowali jego polscy rodzice – również koszykarze. Po kilku latach gry za zachodnią granicą postanowił przenieść się do Polski i dołączył do MKS-u Dąbrowa Górnicza, (choć jak sam twierdzi, ofert z ojczyzny było więcej). Początki w MKS-ie były trudne, ale szybko stał się gwiazdą zespołu. W styczniu 2019 roku został wybrany MVP tygodnia i miesiąca po fantastycznym meczu ze Stalą Ostrów Wielkopolski (24 punkty, 8/13 z gry i 3 trójki). Dodatkowo odebrał tytuły Najbardziej Energetycznego Zawodnika EBL i najlepszego polskiego debutanta sezonu oraz został zaliczony do drugiej najlepszej piątki ligi. Mathieu ma za sobą sześć spotkań w Eurolidze w barwach francuskiego Limoges, a z BCM Gravelines grał w Final-Four EuroChallenge. Największymi atutami nowego koszykarza WKS-u jest dynamika, szybkość i wzrost. Nie ukrywa, że lubi grać nie tylko efektywnie, ale także efektownie. Intensywność jest mocną stroną Maćka, ponadto jak na wysokiego gracza dysponuje bardzo dobrym dryblingiem.

Norbert Kulon

#13

Narodowość: Polska

20.03.1992

187 cm

Rozgrywający

Statystyki z poprzedniego sezonu
(FutureNet Śląsk Wrocław, 1. Liga):

27 min

14.6 pkt

5.1 ast

3.4 zb

1.1 prz

41% z gry

45% za trzy

83% za jeden

Zawodnik, na którego wrocławski Śląsk mógł liczyć niemal zawsze. Reprezentował WKS na wszystkich trzech najwyższych poziomach rozgrywkowych w kraju, zarówno w lepszych latach, jak i wtedy, kiedy klub musiał mierzyć się z problemami natury organizacyjno-finansowej. Ma 27 lat, a dla Trójkolorowych rozegrał już blisko 300 spotkań. Rozgrywający w ubiegłych latach występował w Szczecinie i Tychach. Rok temu wrócił do Wrocławia i zagrał jeden z najlepszych sezonów w karierze. Teraz chce sprawdzić się w roli drugiego rozgrywającego na poziomie ekstraklasy.

Andrew Chrabascz

#14

Narodowość: Armenia/Stany Zjednoczone

14.07.1994

201 cm

Silny skrzydłowy/środkowy

Statystyki z poprzedniego sezonu
(Belfius Mons-Hainaut, PBL):

30 min

9 pkt

5 zb

1.8 ast

52% z gry

26% za 3

72% za 1

Reprezentant Armenii urodzony w Portsmouth w New Hampshire. Swoją przygodę z koszykówką zaczął w 2013 roku na uczelni Butler w Indianapolis. W college'u najlepiej spisywał się w sezonach 2014/2015 i 2016/2017, kiedy notował średnio ponad 11 punktów na mecz. W 2017 roku z Butler Bulldogs dotarł do 1/8 finału krajowych mistrzostw akademickich, a w play-offach rzucił średnio 16 punktów. Po skończeniu nauki przyjechał do Europy i kontynuował karierę w Belgii. W swoim pierwszym sezonie dotarł z Okapi Aalstar do półfinału Pro Basketball League. Chrabascz po raz kolejny udowodnił, że w ważnych meczach można na niego liczyć i, choć Okapi uległo późniejszemu mistrzowi Belgii B.C. Oostende, to Ormianin w jednym ze spotkań rzucił 19 punktów i był wyróżniającym się zawodnikiem. Po roku przeniósł się do ekipy Belfius Mons-Hainaut, z którą grał m.in. w ćwierćfinale PBL, półfinale Pucharu Belgii i fazie grupowej FIBA Europe Cup. Chrabascz specjalizuje się w dynamicznych wejściach pod kosz. Dobrze gra tyłem do kosza wykorzystując swoją siłę fizyczną.

Michał Gabiński

#15

Narodowość: Polska

11.02.1987

202 cm

Silny skrzydłowy/środkowy

Statystyki z poprzedniego sezonu
(MKS Dąbrowa Górnicza, EBL):

20 min

5 pkt

2.9 zb

0.9 ast

45% z gry

36% za trzy

67% za jeden

Wychowanek Stali Stalowa Wola, który dla Śląska grał już w latach 2012-15. Teraz powrócił i pełni rolę kapitana. Nic dziwnego, skoro na parkietach PLK gra już od sezonu 2004/05. Aktualnie jest najbardziej doświadczonym zawodnikiem wrocławskiej drużyny. Trzykrotny srebrny medalista Mistrzostw Polski z Anwilem Włocławek i Turowem Zgorzelec. Zdobył także brązowy medal MP w barwach Anwilu. W 2014 ze Śląskiem wygrał krajowy puchar, w którego finale dostał nagrodę MVP. W ostatnich dwóch sezonach reprezentował MKS Dąbrowa Górnicza. Doświadczenie "Gabiego" będzie bardzo ważne dla młodej drużyny w nadchodzących rozgrywkach.

Jan Malesa

#16

Narodowość: Polska

27.10.1999

187 cm

Rzucający

Statystyki z poprzedniego sezonu
(Exact Systems Śląsk Wrocław, 2. Liga):

29min

14.1 pkt

4.6 zb

3.2 ast

39% z gry

32% za trzy

70% za jeden

Wychowanek BSK Kadet Biała Podlaska, w Śląsku od sezonu 2016/2017. Z miesiąca na miesiąc grał coraz więcej, a od rozgrywek 2017/2018 stał się bardzo ważną postacią rezerw WKS-u. Na tyle ważną, że ostatni sezon rozgrywał jako kapitan drugiej drużyny. To w dużej mierze dzięki niemu drużyna sięgnęła po brązowy medal Mistrzostw Polski U-20. W meczu o trzecie miejsce zagrał tak, jak na kapitana przystało - rzucił 22 punkty, do których dołożył 9 zbiórek, 6 asyst i 3 przechwyty.

Kamil Łączyński

#17

Narodowość: Polska

17.04.1989

183 cm

Rozgrywający

Statystyki z poprzedniego sezonu (Anwil Włocławek, EBL):

24 min

5.7 pkt

6.2 ast

2.7 zb

1.1 prz

39% z gry

29% za trzy

59% za jeden

Kamil Łączyński jest grającą legendą Polskiej Ligi Koszykówki. Ze Śląskiem rozpocznie swój piętnasty sezon w zawodowej koszykówce. Wychowanek Polonii Warszawa (2005-2011), występujący w kolejnych latach sezonach w AZS-ie Koszalin, KKK MOSiR Krosno, Rosie Radom, Polfarmexie Kutno i w latach 2015-2019 w Anwilu Włocławek. Największe sukcesy w karierze odnosił z ekipą Rottweilerów – tam został dwukrotnym Mistrzem Polski i zdobywcą Superpucharu Kraju. W 2018 roku, jako trzeci Polak w XXI wieku, został wybrany MVP finałów PLK. W tym samym roku został wyróżniony przez dziennikarzy nagrodą dla najlepszego polskiego zawodnika EBL. Poza tym, ze średnią 7,8 asysty na mecz, został najlepszym podającym FIBA Ligi Mistrzów sezonu 2018/2019. „Łączka” w reprezentacji Polski zadebiutował w 2014 roku i gra w niej do dziś. Z kadrą Mike’a Taylora bierze udział na Mistrzostwach Świata w Chinach. 30-letni rozgrywający z pewnością zapewni kolegom z zespołu dużo sytuacji podkoszowych. Mamy nadzieję, że średnia ponad sześciu asyst na mecz to nie będzie najlepszy wynik w karierze Kamila.

Szymon Tomczak

#18

Narodowość: Polska

17.01.1998

201 cm

Środkowy

Statystyki z poprzedniego sezonu
(FutureNet Śląsk Wrocław, 1. Liga):

14 min

4.8 pkt

5.5 zb

0.7 blk

57% z gry

39% za jeden

W Śląsku od 2017 roku. Wcześniej wraz z Aleksandrem Dzięwą stawiał pierwsze koszykarskie kroki w Koninie. Jeden z najbardziej skocznych i zadziornych zawodników w zespole. Ma za sobą świetną końcówkę ubiegłego sezonu – w fazie play-off momentami ciągnął grę zespołu, popisując się przede wszystkim grą w defensywie. Jego indywidualny rekord to 17 zbiórek i 6 bloków w jednym spotkaniu. 21-latek jest także brązowym medalistą Mistrzostw Polski U-20 ze Śląskiem. Najmocniejsza strona Szymona to niepodważalnie defensywa i uprzykrzanie rywalom życia, na czele z blokami, których w poprzednim sezonie 1. Ligi miał w sumie 23. Młody zawodnik Śląska robi także widoczne postępy w grze pod koszem.

Aleksander Leńczuk

#20

Narodowość: Polska

18.11.1993

193 cm

Rzucający/niski skrzydłowy

Statystyki z poprzedniego sezonu
(FutureNet Śląsk Wrocław, 1. Liga):

16 min

7.8 pkt

2.4 zb

1.1 ast

38% z gry

36% za trzy

75% za jeden

To będzie już dwunasty sezon w seniorskiej koszykówce Aleksandra Leńczuka. Konsekwentnie wspinał się po szczeblach kariery, zaczynając od gry w 2. Lidze, potem występując na zapleczu ekstraklasy, aż wreszcie trafiając do niej w sezonie 2017/18. Po roku spędzonym w AZS Koszalin przeniósł się z powrotem na parkiety 1. Ligi, gdzie wraz ze Śląskiem walczył o powrót do ekstraklasy. W ubiegłym sezonie notował średnio 7,8 punktu. Lubi oddawać rzuty zza łuku, a w poprzednim sezonie osiągnął 36,2% skuteczności za trzy.

SZTAB

Andrzej Adamek - trener

Jako zawodnik reprezentował Wojskowych przez trzy sezony, w każdym z nich zdobywając Mistrzostwo Polski. Za czasów jego gry Śląsk zdobył swój ostatni, 17. Tytuł. Trener już jako zawodnik cechował się Inteligencją i zmysłem taktycznym, tak więc kariera szkoleniowca stała przed dla niego otworem. Zaczynał w swoim rodzinnym mieście – Wałbrzychu, trenując tamtejszego Górnika. W latach 2006-2008 pełnił rolę asystenta najpierw Andrzeja Urlepa, u którego debiutował jako zawodnik w Śląsku w 1998 roku, a później Rimasa Kurtinaitisa. W tym czasie sięgnął z WKS-em po dwa brązowe medale PLK. W listopadzie 2007 roku na krótki okres został też pierwszym trenerem drużyny. Od 2009 do 2018 roku na przemian pełnił funkcję pierwszego trenera lub asystenta w Górniku Wałbrzych, Turowie Zgorzelec, Asseco Prokomie Gdynia i Stelmecie Zielona Góra, z którymi zdobył sześć Mistrzostw Polski, w tym dwa jako pierwszy szkoleniowiec – 2012 z Asseco Prokomem Gdynią i 2015 ze Stelmetem Zielona Góra. Czas na nowe wyzwania, a w przyszłości mamy nadzieję, że trzecie w karierze pierwszego trenera Mistrzostwo Polski ze Śląskiem.

Marcin Grygowicz - asystent

Jako zawodnik dwukrotny mistrz Polski ze Śląskiem Wrocław - w 1993 i 1994 roku. W WKS-ie przeszedł przez wszystkie kategorie wiekowe, od 12. roku życia. Po swoim drugim mistrzostwie odszedł z zespołu. W latach 2003-2006 trenował młodzież i drugą drużynę Śląska. Później zajmował się także szkoleniem koszykarskim kobiet, ostatnio natomiast trenował Zetkama Doral Nysę Kłodzko. W 2009 roku, jako asystent trenera, zdobył mistrzostwo Polski z kobiecą drużyną Lotosu Gdynia (dziś Arki Gdynia). Trener wraca zatem do Śląska po trzynastu latach, tym razem po kolejne sukcesy i medale, ale w koszykówce mężczyzn.

Maciej Maciejewski - asystent

W 2011 roku jako asystent Grzegorza Krzaka zdobył z juniorami Śląska Mistrzostwo Polski, mając w drużynie m.in. Norberta Kulona. Ekipa WKS-u w finale, w hali Koszyńka, pokonała wówczas Polonię Warszawa 81:67. Później prowadził między innymi Pogoń Prudnik czy ostatnio Rawię Rawag Rawicz. W Śląsku będzie pomagał trenerowi Adamkowi i jego drużynie walczyć o jak najlepsze rezultaty w PLK.

Kamil Wenzlaw – trener przygotowania motorycznego

Studiował na Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, gdzie ukończył fizjoterapię. Praktykował tę dziedzinę w klubach sportowych, współprowadził szkolenia z zakresu przygotowania motorycznego w sporcie. Trener, który dopiero zaczyna swoją przygodę z pracą zawodową, ale stawia sobie wysokie cele i buduje swoją markę w szybkim tempie. Z wieloma zawodnikami pracuje indywidualnie, m.in. z koszykarzem WKK Wrocław Piotrem Niedźwiedzkiem czy piłkarzem ręcznym Forzy Wrocław Łukaszem Palicą. W Śląsku Kamil jest od sezonu 2018/2019, kiedy to pracował z drużynami młodzieżowymi.

Marcin Janusiak – fizjoterapeuta

Najbardziej związany z klubem i doświadczony spośród wszystkich zawodników i członków sztabu. Fizjoterapeuta WKS-u już od 13 lat. Człowiek, który poświęcił wiele lat swojego życia i wciąż wierzy w sukces klubu. Marcin był w klubie, kiedy posadę trenera po raz pierwszy przejmował Andrzej Adamek. Ze Śląskiem zdobył dwa brązowe medale PLK (2007, 2008) i Puchar Polski (2014).

MASKOTKA

Feniks to mityczny ptak, będący symbolem odradzającego się życia. Według historycznej literatury po śmierci w płomieniach zawsze powstawał z popiołów i wracał jeszcze silniejszy, niż w swoim poprzednim wcieleniu. Koszykarski Śląsk Wrocław, podobnie jak feniks, po trzech latach nieobecności wraca do najwyższej klasy rozgrywkowej. Jego imię – Czempion – symbolizuje zarówno bogatą historię WKS-u, jak i nastawienie, by codziennie mierzyć jeszcze wyżej.

Feniks miał wielkość i wygląd orła, czyli ptaka znajdującego się w herbie Śląska Wrocław. Wrocławski feniks to ptak o głównie ciemno-zielonym upierzeniu ale i kilku charakterystycznych czerwono-złoty piórach. Choć kojarzy się przede wszystkim z siłą i potęgą, to jest usposobiony wyjątkowo łagodnie. Lubi sport i dobrą zabawę, uwielbia dzieci, a najlepiej czuje się, gdy jest w centrum uwagi. Jego naturalnym środowiskiem jest Hala Orbita – w jej okolicy uwił swoje gniazdo, a z kibicami Śląska żyje w idealnej symbiozie. Na mecze czeka całymi tygodniami. Zwykł tolerować kibiców przyjezdnych drużyn, ale jest do nich nastawiony niechętnie i nieufnie.

Według wielu mitów na świecie miał istnieć tylko jeden feniks. Ten wrocławski również jest niepowtarzalny, tak samo jak koszykarski Śląsk i jego bogata w sukcesy historia. Mamy nadzieję, że – podobnie jak feniks – wrocławska drużyna wróci silniejsza niż kiedykolwiek i w najbliższych latach sięgnie po kolejne trofea.

Gatunek: feniks

Imię: Czempion

Wiek: 71 lat

Miejsce występowania: Hala Orbita

Pasje: koszykówka, podniebne i podkoszowe loty, dobra zabawa i zdobywanie trofeów

Upierzenie: ciemna zieleń

Strój: zawsze w gotowości – meczowy!

ROZGRYWKI

Energia Basket Liga to najwyższa klasa męskich ligowych rozgrywek koszykarskich w Polsce. Jej historia sięga 1946 roku, a pierwsze rozgrywki odbyły się w sezonie 1947/1948. Od sezonu 1984/1985 w jej ramach rozgrywana jest faza play-off, a od sezonu 2000/2001 ma status ligi profesjonalnej. Zarządzaniem i organizacją rozgrywek ligowych zajmuje się podmiot o nazwie Polska Liga Koszykówki SA. Triumfator EBL zostaje Mistrzem Polski, natomiast naj słabsza drużyna w stawce jest relegowana do I ligi. Ponadto najlepsze zespoły uzyskują prawo występów w europejskich pucharach w kolejnym sezonie. Najwięcej Mistrzostw Polski ma na koncie Śląsk Wrocław (17), który wyprzedza Lecha Poznań (11) i Arkę Gdynia (9). Trójkolorowi rozegrali także najwięcej sezonów w ekstraklasie – nadchodzący będzie już 57. Najlepszymi strzelcami w historii ligi są Eugeniusz Kijewski, Adam Wójcik i Edward Jurkiewicz.

W sezonie 2019/2020 w rozgrywkach Energii Basket Ligi weźmie udział 16 drużyn: Anwil Włocławek, Arged BMSlam Stal Ostrów Wielkopolski, Asseco Arka Gdynia, Enea Astoria Bydgoszcz, GTK Gliwice, HydroTruck Radom, King Szczecin, Legia Warszawa, MKS Dąbrowa Górnicza, PGE Spójnia Stargard, Polpharma Starogard Gdański, Polski Cukier Toruń, Start Lublin, Stelmet Enea BC Zielona Góra, Trefl Sopot oraz WKS Śląsk Wrocław. Partnerem telewizyjnym rozgrywek jest Telewizja Polsat Sp. z o. o. Obrońcą mistrzowskiego tytułu jest Anwil Włocławek, który w finale play-off sezonu 2018/2019 pokonał Polski Cukier Toruń 4:3. Do I ligi spadło Miasto Szkła Krosno, a z rozgrywek wycofał się AZS Koszalin. Ich miejsce zajęły Enea Astoria Bydgoszcz oraz – na zasadzie „dzikiej karty” – WKS Śląsk Wrocław.

CHEERLEADERS

Cheerleaders Wrocław to grupa założona w 1999 roku. Zawodowo tancerki są ściśle związane z trzema ekipami z Dolnego Śląska – koszykarkim Śląskiem Wrocław, koszykarskim CCC Polkowice oraz żużlową Spartą Wrocław. Ich marka nie ogranicza się jednak tylko do współpracy z klubami, bowiem często pojawiają się także przy okazji innych dużych wydarzeń sportowych. Prezentowały się szerokiej publiczności m.in. w trakcie Mistrzostw Świata w siatkówce mężczyzn w 2014 roku czy podczas meczu Washington Wizards – New Orleans Pelicans na parkietach NBA.

Cheerleaders Wrocław swoje portfolio oparły nie tylko o sport; występowały również na targach Cebit w Hannoverze, a nawet w Parlamencie Europejskim w Brukseli. Pojawiają się na wielu ważnych wydarzeniach, dodając im prestiżu i urozmaicając je popisami artystycznymi. Tancerki dysponują różnorodnym repertuarem tanecznym, od łagodnych jazzowych rytmów po rockowy glam.

Przede wszystkim jednak Cheerleaders Wrocław to profesjonalistki skupione na ciężkiej pracy. W przeciągu ostatnich kilku lat stały się marką, która uświetnia najważniejsze medialnie i sportowo wydarzenia. Na meczach WKS-u zawsze rozgrzewają publiczność i motywują swoim zaangażowaniem do głośnego doping. Gorąco liczymy, że w niedalekiej przyszłości nasze tancerki nie tylko będą uczestniczyć w najważniejszych wydarzeniach sportowych w kraju i Europie, ale że będą nam tam towarzyszyć.

HALA

W sezonie 2019/2020 Śląsk Wrocław domowe mecze rozgrywa w hali Orbita. Wojskowi wracają na obiekt przy ulicy Wejherowskiej po trzyletniej przerwie.

Halę Orbita budowano w latach 1992-2002. Znajduje się około pięć kilometrów od wrocławskiego Rynku w północno-zachodniej części miasta. Jest wielofunkcyjnym centrum widowiskowo-sportowym; obok głównej hali mieści się lodowisko, a w kompleksie znajdują się także między innymi kryta pływalnia i hotel. W sezonie 2019/2020 swoje mecze rozgrywają w niej trzy wrocławskie kluby: Śląsk Wrocław (koszykówka mężczyzn), KFC Gwardia Wrocław (siatkówka mężczyzn) i Volley Wrocław (siatkówka kobiet). Trybuny hali mogą pomieścić około 3000 widzów.

W 2002 roku swoje mecze zaczęli w niej rozgrywać koszykarze WKS-u. Wrocławianie w Orbicie świętowali cztery medale PLK – srebrny (2004) i trzy brązowe (2003, 2007, 2008). W rozgrywkach europejskich hala gościła wiele uznanych marek, między innymi Real Madryt. Przez kilkanaście lat istnienia przeżywała wloty i upadki koszykarskiego Śląska. Od momentu otwarcia, w sezonach, w których Wojskowi grali w PLK, hala Orbita pełniła rolę domu wrocławskiego basketu.

W przeciwieństwie do Hali Stulecia i Kosynierki, w Orbicie wrocławianie nie zdobyli jeszcze Mistrzostwa Polski. Orbita niedługo będzie świętować swoją „osiemnastkę”; a gdyby tak połączyć ją z „osiemnastką” WKS-u?

TERMINARZ

Poniżej prezentujemy rozkład wszystkich kolejek sezonu zasadniczego Energa Basket Ligi 2019/2020, wyznaczone daty rozgrywania spotkań oraz naszych rywali. Godziny rozpoczęcia meczów będą podawane na bieżąco za pomocą klubowych mediów społecznościowych.

1. kolejka: 26 września (czwartek) – HydroTruck Radom (dom)
2. kolejka: 5 października (sobota) – MKS Dąbrowa Górnicza (wyjazd)
3. kolejka: 13 października (niedziela) – King Szczecin (dom)
4. kolejka: 20 października (niedziela) – Asseco Arka Gdynia (dom)
5. kolejka: 26 października (sobota) – Polpharma Starogard Gdański (wyjazd)
6. kolejka: 2 listopada (sobota) – PGE Spójnia Stargard (wyjazd)
7. kolejka: 7 listopada (czwartek) – Trefl Sopot (dom)
8. kolejka: 17 listopada (niedziela) – GTK Gliwice (dom)
9. kolejka: 24 listopada (niedziela) – Anwil Włocławek (wyjazd)
10. kolejka: 30 listopada (sobota) – Start Lublin (dom)
11. kolejka: 7 grudnia (sobota) – Arged BMSlam Stal Ostrów Wielkopolski (wyjazd)
12. kolejka: 14 grudnia (sobota) – Polski Cukier Toruń (dom)
13. kolejka: 19 grudnia (czwartek) – Legia Warszawa (wyjazd)
14. kolejka: 28 grudnia (sobota) – Enea Astoria Bydgoszcz (dom)
15. kolejka: 2 stycznia (czwartek) – Stelmet Enea BC Zielona Góra (wyjazd)
16. kolejka: 12 stycznia (niedziela) – HydroTruck Radom (wyjazd)
17. kolejka: 17 stycznia (piątek) – MKS Dąbrowa Górnicza (dom)
18. kolejka: 26 stycznia (niedziela) – King Szczecin (wyjazd)
19. kolejka: 2 lutego (niedziela) – Asseco Arka Gdynia (wyjazd)
20. kolejka: 10 lutego (poniedziałek) – Polpharma Starogard Gdański (dom)
21. kolejka: 1 marca (niedziela) – PGE Spójnia Stargard (dom)
22. kolejka: 7 marca (sobota) – Trefl Sopot (wyjazd)
23. kolejka: 1 kwietnia (środa) – GTK Gliwice (wyjazd)
24. kolejka: 17 marca (wtorek) – Anwil Włocławek (dom)
25. kolejka: 22 marca (niedziela) – Start Lublin (wyjazd)
26. kolejka: 29 marca (niedziela) – Arged BMSlam Stal Ostrów Wielkopolski (dom)
27. kolejka: 4 kwietnia (sobota) – Polski Cukier Toruń (wyjazd)
28. kolejka: 8 kwietnia (środa) – Legia Warszawa (dom)
29. kolejka: 11 kwietnia (sobota) – Enea Astoria Bydgoszcz (wyjazd)
30. kolejka: 14 marca (sobota) – Stelmet Enea BC Zielona Góra (dom)

SPONSORZY I PARTNERZY:

WSPIERAJĄ

TBS WROCLAW
spółka z o.o.

ŁACZY NAS PASJA

LV BET

ZAKŁADY BUKMACHERSKIE

NOOR
UBRANIA MĘSKIE

#Wrocławski
SPORT

#PijKranówkę

TU WROCLAW.COM

Wrocław
miasto spotkań

ZAGRODNY
foliowanie papieru, lakierowanie UV

SPORTS CHANNEL
SPORT GAME
www.sportsgame.com.pl